ſit ad factum eſſe.

Quedam ſunt ſemper. quedam frequenter. vt non omnis maſculus barbatus ē in maxilla ſemp. ſꝫ frequenter.

Eorum que frequenter ſunt: medium demonſtrandi debet frequenter eſſe.

Ex ſingularibus oportet vniuerſalia accipere

Equiuocationes magis latent in vniuerſalibꝰ q̄ꝫ in inferioribus.

In methaphoris non eſt diſputare diffinite.

Fluuius magis fluit in fine menſis. quia finis menſis ē humidior ⁊ quia tunc magis luna deficit.

Omnis arbor habens lata folia. folio fluit.

Folio fluere ē ſucum condenſatū habere

Cauſa prior ē eo cuius ē cauſa.

Omne animal habens cornua caret dentibus in ſuperiori mandibula.

Ex ſenſu in nobis fit memoria. ex multis memorijs experimentum. ab experimento autem vniuerſale accipitur in anima quieſcens vnū p̄ter multa: qđ ē p̄ncipiū artis ⁊ ſciētie:

Vniuerſale ē vnum in multis: ⁊ vnum preter multa.

Sētire ē ſingularis: ſed ſenſus ē vniuerſalis.

Principiū habitꝰ: non ē ſciētia ſed intellectꝰ.

Intellectus ē habitus principiorum: ⁊ ſcientia concluſionum.

Principia non cognoſcimus per demonſtrationē: ſꝫ inductionē via ſenſus ⁊ memorie.

Ariſtotelis ex lib. primo topicorū.

Silogiſmus dyalecticꝰ ē q ex probabilibus ē ſilogizatus.

Prima ⁊ vera que non per alia: ſed per ſeipſa habent fidem.

Vnumquodq̄ꝫ primorū principiorum ē ſibi ipſi fides.

Probabilia ſunt que videnť omnibꝰ aut pluribus aut ſapientibꝰ: ⁊ his vel omnibus vľ pluribus vel maxime notis ⁊ precipuis.

Silogiſmus litigioſus ē ex his que videntur probabilia: ⁊ non ſunt.

Dyalectica ē vtilis ad tria: ad exercitationē: ad obuiatōes: ⁊ ad ſm philoſophiā diſciplinas

Dyalectica cū ſit inquiſitiua ad omnia methadorum principia viam habet.

Rector non ſemp perſuadebit: nec medicus ſemper ſanabit: ſed ſi ex contingentibus nihil omiſerit: ſufficit enim diſciplinam habere dicimus ſiue putamus.

Terminus. i. diffinitio eſt oratio quid eſt eſſe rei ſignificans.

Propriū ē quod non indicat quid eſt eſſe rei ſoli autem ineſt ⁊ cōuerſim predicatur.

Genus ē quod de pluribus. ⁊c̄.

Accidens ē qđ deeſt. ⁊c̄. vide in tractatibus.

Omnis aqua: omni aque: eadem ē in ſpecie.

Accidens facit vnum numero cum ſuo ſubiecto. Vnde accidentia numerantur numeratione ſuorum ſubiectorū.

Quolibet contrarias opinionibus proferente ſolicitum eſſe: ſtultum ē.

Et melliſus ponit vnum ens tm̄.

Non oportet omne problema aut omnē propoſitionem conſiderare: ſed quā quis rōnis indigentiū non pene vel ſenſus.

Qui dubitant vtrū oportet deos vereri: ⁊ parētes honorari vel nō: indigent pena.

Qui dubitat vtrū ſit alba nix: non indiget ratione ſed ſenſu.

Illud ponet aliqs: qđ a viro probabili dictū ē

Contrariorum eadem ē diſciplina.

Tres ſunt ſpecies ꝓpoſitionū. ſ. ethyce: phyſice: logice.

Quot modis dicitur vnū oppoſitoruꝫ: tot modis dicitur reliquū.

Inter ea que multū conueniūt: artificialis eſt differentia querenda.

Secundi topicorum.

Nullū genus predicatur denominatiue de ſuis ſpeciebus: ſed vniuoce.

In paucioribus via maior.

Iniuſticiam facere non ineſt deo: quia iniuſticiam facere idem ē quod ſponte nocere: deo non eſt ergo.

Inuidus eſt qui triſtať de proſperitate bonoꝝ

Reprenſor eſt: qui triſtatur de proſperitate malorum.

Quicquid denominatur a genere denominať ab aliqua eius ſpecie: non ab oi: ⁊ econtra.

Loquendū ē vt plures: ſapiendū vt pauciores

Animalia ſemper nutriuntur: non tamē ſemper augentur.

Scire non ē reminiſci: qꝛ ſcire cōtingit preſentia ⁊ futura: reminiſci vero niſi preterita.

Quecūq̄ꝫ inſunt ſpeciei: inſunt etiā generi.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Homines vt in pluribus ſunt mali: in paucioribus autem boni.

Impoſſibile eſt cōtraria eidē ſimul ineſſe.

Motis nobis mouent̄ oīa que ſunt in nobis.

Idem ē ſuſceptibile contrariorum.

Quod iuſte fit ſcienter fit:.quod vero iniuſte: ignoranter.

Plura contingit bene ſcire: ſed non plura intelligere.

Quoꝝ generationes ſunt bone: ipſa ſūt bona ſimiliter de malo ⁊ ecōuerſo i corruptiōib⁹

Si cui magis videtur ineſſe non ineſt nec cui minus.

Si cui minus videtur ineſſe ineſt ⁊ cui magis ſimiliter de quod.

Simpliciter dico qđ nullo addito dico.

Tertij topicorum.

Omnia bonum appetunt.

Qđ per ſe eſt eligibile ⁊ bonū: magis ē eligendū q̄ȝ quod ꝓpter aliud: ⁊ quod per ſe eſt cauſa mali: eſt magis fugiēdū q̄ȝ quod per accidens: ⁊ qđ natura bonū eſt: magis eligendū eſt: q̄ȝ quod nō natura bonum eſt.

Quod plures vel omnes eligunt. hoc ē magis eligendum.

Quod eſt dificili⁹ magis ē eligendū. q̄ȝ quod eſt facilius.

Plura bona paucioꝛib⁹ bonis ſunt p̃eligēda.

Iuſtū nō eſt in genere: ſȝ iuſticia eſt in genere ex quo habemus cōmuniter q̄ accidēs in cōcreto non eſt per ſe in predicamēto ſed nō loquitur hic philoſophus. de genere predicabili ſed moris.

Robur exiſtit in neruis ⁊ oſſibus: ⁊ decor mēbrorum cōmenſuratio quedam eſt.

Finis magis eſt eligendū quā que ſunt ad finē ⁊ beatitudo eſt magis eligēda quā prudētia.

Cuius finis melior eſt: ipſum melius eſt.

Nullus honorat diuitias ꝓpter ſe ſed propter aliud: ſed amici iam ſic.

Amicitia melior eſt diuitijs.

Nemo eligit iuuenes iudices aut duces quia non conſtat eos prudentes eſſe. ſed eligit ad fortitudinem.

Teperantia magis eſt eligenda in iuuenib⁹ q̄ȝ in ſenibus quia iuuenes pluſq̄ȝ ſenes concupiſcentijs moleſtantur.

Si omnes eſſent iuſti. nō vtilis eſſet fortitudo ſed ſi oēs fortes eſſent adhuc vtilis iuſticia ē ergo melior iuſticia q̄ȝ fortitudo.

Id qđ aſſimilatur meliori melius ē.

Si optimū in aliquo genere: melius ē optimo alterius generis: ipſum ſimpliciter melius eſt altero: ⁊ econuerſo. vt ſi optimus homo melior ē equo: ⁊ econuerſo.

Melius ē bene viuere q̄ȝ viuere.

Melius ē philoſophari q̄ȝ ditari.

Studere negam⁹: vt ingenioſi videamur.

Diffinitio eius quod ē ad gloriam: ē qđ nullo conſciente feſtinat ineſſe.

Tale additū tali: magis facis ipſum tale.

Illud ē albū quod nigro non ē permixtum.

Obliuiſci que quis fecit egit bonoꝝ eſt: reminiſci vero malorum.

Quarti topicorum.

Ex quibus ſpecies predicat̄: oportet ⁊ genus predicari.

Impoſſibile ē aliqd participare genus: qđ nō participat aliquā ſuaꝝ ſpecierū

Genus de pluribus predicat̄ ſemper q̄ȝ ſpēs quia ſi de equalibus predicentur: neutrum neutrius erit genus vel ſpecies.

Quando vna ſpecies ſub duobus generibus continetur: alterū ſub altero continetur.

Differētia nūq̄ȝ participat genus ſed ſpecies ⁊ indiuiduum.

Bonum ⁊ malū non ſunt in genere: ſed ſunt genera aliorum.

Si oppoſitū i oppoſito: ⁊ propoſitū in ꝓpoſito

Donū eſt datio inreddibilis.

Omnis memoria ē in animo.

Nihil ꝓhibet ſcientiā ſuiipſius habere aīam.

Mediū ē in eodem genere cum extremis.

Si quid oīno ex ſpecie permutatum ē: id non contingit amplius permanere idem: ex quo habetur q̄ deſtructa ſpecie ipoſſibile eſt indiuiduū generis idem numero permanere

Pars nullo modo predicat̄ de ſuo toto.

Nemo dicit̄ eſſe talis: eo q̄ poſſit eſſe talis: vel q̄ poſſit facere tale: pōt eni diues ⁊ ſtudioſus praua agere: ſed tn̄ nō ſunt huiuſmodi.

Praui dicuntur omnes ſm appetitum.

Vinū non ē aqua putrefacta in vite. quod tamen voluit empedocles.

Non omne quod non ē fit: ſed tamen nō ens non eſt genus eius quod fit: non enim ſunt non entis ſpecies.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf